Cu Elena Moşuc despre prezenţele internaţionale

(Grigore Constantinescu – 5 septembrie 2006)

Elena Moşuc, am bucuria să ne revedem, înaintea începerii stagiunii, cred că la o intersecţie de trasee internaţionale. Ce s-a întâmplat anul acesta?

– Ca în fiecare an, am câte un nou debut, într-o nouă „casă". Anul acesta am făcut un lucru deosebit, şi anume premiera cu Elvira din „Puritanii" de Bellini, în Grecia la Tessaloniki, o producţie destul de modernă, dar foarte reuşită.

Ce a mai fost?

– Alte două debuturi importante, Liu din „Turandot" de Puccini şi rolul titular din „Maria Stuarda" de Donizetti la Opera din Zürich, producţii superbe - „Turandot" regizat de Gian Carlo del Monaco, „Maria Stuarda" de Grişa Zaharov, regizorul teatrului, spectacole moderne, stilizate, foarte frumoase.

Sunt roluri care intră acum în repertoriul curent?

– Da, Maria Stuarda mă pregătesc să o cânt acum la Berlin. Sunt deja în repetiţii, dar din punctul de vedere al realizării, este ceva cam... neobişnuit ca îndrăzneală modernistă.

Dar „Traviata", a mai fost pe vreo scenă?

– Am cântat-o la Zurich, după premiera de la Telaviv, în regia lui Zefirelli, care a fost fascinant la repetiţii. Pentru mine Zefirelli este o legendă vie, mi se pare ceva deosebit să lucrezi cu o asemenea personalitate.

Dar în Italia ?

– Anul acesta am cântat din nou la arenele din Verona, Micaela din „Carmen", tot o producţie a lui Zefirelli, superbă, ca tot ce face el. În anii trecuţi am cântat la Verona „Traviata", „Rigoletto", cu Leo Nuci.

Revenirile italiene sunt deci agreabile.

– În viitor voi face Lucia la Teatrul San Carlo din Napoli.

De-a lungul anilor s-a păstrat o legătură bună şi cu România.

– Da, am deschis anul trecut stagiunea, tot cu „Traviata"...

...iar la Radio vii periodic.

– Sunt foarte legată de Radio, cei de acolo îmi urmăresc activitatea încă înainte de premiul de la München, care m-a lansat. Ascultătorii sunt informaţi de activitatea mea, de premierele mele, se fac destul de des interviuri. Prima persoană care m-a încurajat, şi îi sunt recunoscătoare, este

Rodica Sava, care m-a descoperit și m-a promovat, a avut încredere în mine. Radioul mi-a difuzat și discurile pe care le-am făcut.

Ai venit acum pentru câteva examene din cadrul Doctoranturii. Care este argumentul acestei activități?

– Trebuie să ne gândim că va veni un moment când poate nu vom mai fi pe scenă și va trebui să începem activitatea didactică...

Dragostea pentru voce nu se stinge.

– Doctoratul în consider acum, de când mă ocup, ca un mijloc de lărgire a orizontului meu profesional. Am o viziune mai amplă asupra ceea ce fac. Este foarte interesant și mă ajută!

Ce înseamnă scena pentru Elena Moșuc?

– Eu mă împlinesc pe scenă. Pentru mine a cânta e Fericirea!

Altfel spus aici te simți realizată.

– Eu fericirea o găsesc pe scenă, în momentul în care cânt simt că ceea ce vine de sus trece prin mine și merge spre public. Simt efectiv contactul cu Dumnezeu. Nu pot să explic prin cuvinte, e ceva ce simt numai eu. Publicul îmi mulțumește pentru asta. Care este țelul nostru? Să-i emoționăm pe cei care ne urmăresc cântând.